

„Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja!“ /Žalm 98, 1.2/

Skutky 11, 1-18

Zjevení 21, 1-6

Jan 13, 31-35

Dnešní evangelium nás vrací do doby, kdy Ježíš naposledy večeřel se svými učedníky. Možná nás překvapí, jak něžně a zdrobněle tyto dospělé muže oslovuje. Říká jim – „dítky“. Tento řecký výraz „teknía“ se vyskytuje v evangeliích pouze na tomto místě. Ježíš tím dává najevo, jak moc učedníky miluje, i když vůbec ještě nejsou ve víře zralí a pevní. Upozorňuje je, že už s nimi bude jen krátce, že se od nich musí odloučit. Učedníci budou postrádat jeho viditelnou přítomnost, nebudou však moci přijít tam, kde je on, dokud neskončí jejich pozemský život. Pro dobu své fyzické nepřítomnosti dává Ježíš svým učedníkům nové přikázání. Mají se milovat vespolek, tak jak si je zamiloval on. Láska k Bohu i bližnímu byla sice obsažena i v židovském zákoně, ale bližními byli myšleni především židé. Ježíš vztahuje lásku – agapé – lásku služebnou na všechny lidi. Pomocí Kristovou, jeho obětí a vzkříšením, jsou učedníci uschopněni k tomu, aby proměnili starost o sebe v starost o druhé.

Později, jak jsme četli z knihy Skutků, měl apoštol Petr vidění. Toto vidění pro něho bylo výtkou a poučením zároveň. Bůh mu zcela jasně zjevil svůj záměr. Kristovou smrtí se mají pohané společně se židy stát spoludědici požehnání a spasení. Učedníci nekázali evangelium pohanům. Snažili se oslovit pouze židy, protože se domnívali, že pohané jsou z požehnání evangelia vyloučeni.

Nyní Bůh Petrovi ukazuje, že jeho plán záchrany zahrnuje celý svět. Mnoho pohanů již dříve se zájmem naslouchalo kázání Petra a ostatních apoštolů a mnoho řeckých židů uvěřilo v Krista.

Mnozí obrácení židé však zavírali před pohany dveře. Ty měly být nyní otevřeny dokořán. Pohané, kteří přijali evangelium, měli být postaveni na roveň židovským učedníkům, aniž by museli přijmout obřízku. Petrovi židovská výchova důsledně vstúpila předsudky vůči pohanům. Vidění o plachtě plné nečistých zvířat chce osvobodit apoštolovo myšlení od této zaujatosti. Petr je poučen o důležité pravdě: Bůh nedělá rozdíly mezi lidmi. Pohan i žid mají v Božích očích stejnou hodnotu. Skrze Krista se mohou židé i pohané stát účastníky požehnání a výsad evangelia.

Kornelius – římský setník ve vlašském oddílu vojska, sídlícího v Caesareji. Byl jedním z prvních pohanů, kteří se stali křesťany. Pokřtěn byl od Petra s celým svým domem jako svědectví toho, že Duch svatý nedělá rozdílu mezi příslušností k různým národům.

Kdo uvěří, vyzná Ježíše Krista jako Pána a přijme křest, je křesťan. Poznávacím znakem příslušenství ke Kristu je láska. Láska k Bohu a k bližním - ochotná k naslouchání, pomoci, službě. Ne podle slov, ale podle služebné lásky agapé se poznají křesťané. Amen.

/Slovo na neděli 15. května 2022 Dana Kalivodová/